

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 21. února 2023 v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lucie Černé a soudkyň JUDr. Evy Holasové a JUDr. Ivany Doubkové odvolání **obžalovaného** [REDACTED], narozeného [REDACTED] v [REDACTED], proti rozsudku Okresního soudu v Příbrami ze dne 21. listopadu 2022, číslo jednací 2 T 15/2022 - 223, a rozhodl

takto:

Podle § 258 odstavec 1 písmeno e), odstavec 2 trestního řádu se napadený rozsudek **částečně ruší**, a to **ve výroku o trestu**.

Podle § 259 odstavec 3 trestního řádu se ve věci znovu rozhoduje tak, že

obžalovaný

[REDACTED], narozený [REDACTED] v [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], toho času ubytovna [REDACTED],

se odsuzuje

podle § 187 odstavec 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **18 měsíců**.

Podle § 81 odstavec 1, § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v **trvání 24 měsíců**.

Odůvodnění

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný [REDACTED] **uznán vinným** zločinem pohlavního zneužití dle § 187 odst. 1 tr. zákoníku, kterého se dle skutkových zjištění okresního soudu dopustil tím, že dne 11. 1. 2022 v době od 15:10 hodin do 16:00 hodin na dětském hřišti u řeky Vltavy v [REDACTED], okres [REDACTED], poté co krátce předtím v prostoru čerpací stanice Euro Oil č. p. [REDACTED] oslovil nezletilou poškozenou [REDACTED], nar. [REDACTED], která si zde kupovala kredit do telefonu, nabídl jí sušenku, představil se jí, zakoupil víno a chtěl, aby šla

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kulhavá

nezletilá poškozená za ním, kdy nezletilá poškozená ho následovala k lavičkám před budovou čerpací stanice, přičemž se mezitím na čerpací stanici dostavili rodiče nezletilé poškozené, kdy ta jim sdělila, že na ní má obžalovaný narážky, v důsledku čehož otec nezletilé poškozené [REDAKCE], nar. [REDAKCE] obžalovaného vykázal z místa pryč a následně když nezletilá poškozená odešla se svou kamarádkou [REDAKCE], nar. [REDAKCE], na dětské hřiště za budovou čerpací stanice, obžalovaný nezletilé poškozené telefonoval s dotazem, kde se nachází, což mu nezletilá poškozená sdělila, načež obžalovaný na místo za nezletilou poškozenou přišel, nabízel jí víno, které pouze v jednom případě nezletilá poškozená ochutnala, následně obžalovaný chytil nezletilou poškozenou kolem krku se slovy, aby mu dala pusku a vyhledával svými ústy blízkost nezletilé poškozené, která se mu snažila uhýbat, snažila se z místa odejít, obžalovaný ji však následoval a nadále se ji pokoušel chytat kolem krku, přitahoval si ji k sobě, což se mu podařilo, až byli k sobě čelem, uchopil ruku poškozené nezletilé a přiložil ji na své přirození a takto tam ruku nezletilé poškozené přidržoval a ptal se jí, zda je ještě panna a dále jí říkal: „ošukám tě“ „miluji tě“, nezletilou poškozenou pustil, a když odcházela, opětovně ji uchopil ze zadu za boky a takto ji natlačil na své tělo, kamarádka nezletilé poškozené [REDAKCE] jej upozorňovala, aby svého jednání zanechal, obžalovaný nezletilou poškozenou tedy pustil, avšak pouze na chvíli, opětovně se přiblížil k nezletilé poškozené a opětovně ji přidržoval za rameno a bundu, poté jí sahal přes bundu na prsa, osahával ji hýždě přes oblečení a pokusil se jí sáhnout na přirození, čemuž však nezletilá poškozená zabránila tak, že mu ruku vždy chytla a odsunula, přičemž jí obžalovaný sděloval, že půjdou k němu, v tu chvíli na svou obranu nezletilá poškozená zareagovala a kopla obžalovaného kolenem do míst jeho intimních partií a zároveň do něj strčila a utekla z místa pryč, přičemž obžalovaný se uvedeného jednání dopustil v úmyslu uspokojit svůj sexuální pud, ačkoliv si musel být vědom toho, že se jedná o osobu mladší než patnáct let.

2. Za to byl obžalovaný **odsouzen** podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 24 měsíců, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu 32 měsíců.
3. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu byl obžalovaný zavázán k povinnosti zaplatit **na náhradu nemajetkové újmy poškozené nezletilé** [REDAKCE], narozené [REDAKCE], bytem [REDAKCE], zastoupené zmocněnkyní JUDr. Irenou Mandíkovou, advokátkou se sídlem nám. T. G. M. 1, 261 01 Příbram, **částku ve výši 40 000 Kč.**
4. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonem stanovené lhůtě **odvolání**, které zdůvodnil prostřednictvím své obhájky. Obžalovaný zpochybňuje způsob výslechu obou nezletilých svědkyň, když jistě nelze nic namítat proti tomu, že byly vyslechnuty v nepřítomnosti obžalovaného, avšak s konkrétním opatřením nesouhlasí. Zdůrazňuje, že obě svědkyně měly být „někde u justiční stráže“, obžalovaný ani obhájce nemohli ověřit, zda skutečně vypovídá poškozená [REDAKCE] a svědkyně [REDAKCE], jejich identitu nemohl ověřit ani soud. Odvolatel je přesvědčen, že zásada bezprostřednosti je důležitá, soud může sledovat, zda svědkyně nikdo neovlivňuje, zda mu nenapovídá, či zda nemá písemné poznámky. Dle názoru odvolatele mohl být zvolen způsob výslechu pro něj příznivější, tzn. že by byly svědkyně vyslechnuty v jednacím síni, zatímco on by jednacím sál opustil. V soudem zvolené variantě se výslechy nemohl účastnit ani obžalovaný, ani jeho obhájce, což považuje za porušení zásady rovnosti zbraní, v důsledku čehož bylo porušeno právo na spravedlivý proces. Dále poukazuje na judikaturu Evropského soudu pro lidská práva. Odvolatel nesouhlasí ani s výrokem o náhradě nemajetkové újmy, když znalec nedokázal spolehlivě odpovědět, zda psychické problémy způsobilo posuzované jednání či cokoli jiného, neboť již v roce 2016 byla u poškozené diagnostikována porucha pozornosti s neklidem a porucha přizpůsobení. Není tak na jisto postavena příčinná souvislost a mělo být postupováno v intencích zásady in dubio pro reo. Navrhuje, aby soud II. stupně napadený rozsudek zrušil a obžaloby ho zprostil.
5. Krajský soud jako soud II. stupně přezkoumal z podnětu podaného odvolání **v nepřítomnosti obžalovaného**, který byl o konání veřejného zasedání řádně a včas vyrozuměn, omluven svým Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kulhavá

obhájcem se nedostavil, zákonnost a odůvodněnost výroků, proti kterým toto směřovalo, jakož i správnost postupu řízení, které jeho vydání předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad, jak ukládá ustanovení § 254 odst. 1 tr. řádu a dospěl k následujícím závěrům.

6. Je třeba předeslat, že touto věcí se soud II. stupně nezabývá poprvé, když původní odsuzující **rozsudek Okresního soudu v Příbrami ze dne 10. srpna 2022, č. j. 2 T 15/2022 – 198**, musel být jako předčasné a do určité míry nepřesvědčivé **zrušen usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 27. září 2022, č. j. 13 To 255/2022 – 209**.
7. Ve zrušovacím usnesení odvolací soud konstatoval, že ačkoli první soud provedl většinu důkazů, které mohly k objasnění věci přispět a snažil se je hodnotit, přesto nepostupoval zcela důsledně v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu, když mimo jeho pozornost zůstala otázka, **zda obžalovaný znal skutečný věk poškozené**. Již tehdy nebylo pochyb o tom, že se obžalovaný dopustil jednání popsaného ve výroku napadeného rozsudku, to bylo provedenými důkazy jednoznačně prokázáno, to obžalovaný ani nezpochybňuje. Pokud ovšem první soud v odstavci 3) ohledně výpovědi poškozené [REDAKCE] ve stručnosti uváděl, že obžalovanému řekla, že jí ještě nebylo nebo že jí bude 15 let, pak se jednalo o deformaci důkazu, neboť do protokolu o výsledku svědka – osoby mladší 18 let poškozená uvedla, že se jí obžalovaný začal ptát na věk, řekla mu, že jí bude patnáct. Ovšem k dalším dotazům komisařky: „proč mu neřekla svůj pravý věk“ poškozená odpověděla: „řekla, ale nejsem si jistá, jestli jsem mu řekla, že je mi patnáct nebo mi bude patnáct.“ Poškozená v postavení svědka k uvedenému rozporu v hlavním líčení v původním řízení vyslechnuta nebyla, stěží tak mohl být činěn bezpečný závěr o tom, že obžalovaný skutečně věděl, že poškozené ještě není patnáct let, ačkoli to byl právě on, kdo se jí na věk ptal. Z žádného jiného důkazu informace o věku poškozené nevyplyvala, neboť svědkyně [REDAKCE] na tuto okolnost dotazována nebyla, svědek [REDAKCE] uvedl, že u dotazu na věk poškozené nebyl, přišel později. Otec poškozené [REDAKCE], který měl obžalovaného z benzinové čerpací stanice vykázat, v postavení svědka před soudem vyslechnut rovněž nebyl, přičemž z úředního záznamu se nenabízí, že by obžalovaného informoval on.
8. **Úkolem prvního soudu v dalším řízení tak bylo, aby se vypořádal s uvedeným sporným momentem shora podrobně popsáním, tzn. zda obžalovaný věděl, že poškozené není patnáct let.** K tomu se nabízel výslech otce poškozené či přímo poškozené, která jako jediná se mohla vyjádřit k tomu, jakou informaci k dotazu obžalovaného tomuto podala. Nabízel se i výslech svědkyně [REDAKCE], která u toho mohla být přítomna.
9. **V dalším řízení okresní soud pokyny soudu odvolacího respektoval, když vyslechl obě nezletilé dívky – [REDAKCE] a [REDAKCE] – v postavení svědkyň.** Poškozená [REDAKCE] se vyjádřila i k tomu, proč při výslechu v přípravném řízení k dalším dotazům komisařky zazmatkovala, přičemž obě svědkyně jednoznačně uvedly, že obžalovanému bylo ze strany poškozené sděleno, že jí ještě není 15 let, ať jí nechá být, poškozená potvrdila, že mu toto zopakovala několikrát.
10. Pokud obžalovaný nyní **zpochybňuje způsob výslechu obou svědkyň**, pak je třeba připomenout, že po vysvětlení, jakým způsobem budou výslechy probíhat, **udělal s takovým postupem soudu souhlas**. Obě svědkyně se nenacházely „někde u justiční stráže“, jak je v podaném odvolání namítáno, leč v jednací síni č. 1 v přízemí, což bylo vhodné opatření k zamezení setkání nezletilých svědkyň s obžalovaným, když jistě není sporu o tom, že výslech osob mladších 18 let musí být prováděn zvlášť šetrně. Toho by při pouhém opuštění jednací síně obžalovaným docíleno být nemohlo, přičemž první soud zcela právem zvolil takové opatření, aby jakémukoli kontaktu skutečně zamezil. Výslechu svědkyň v jednací síni č. 1 byla přítomna nejen justiční stráž, ale i zástupkyně OSPOD při Městském úřadu Příbram ([REDAKCE]), jakož i zmocněnkyně poškozené (JUDr. Irena Mandíková). Totožnost svědkyň byla řádně ověřena, a to znovu i v rámci telefonického spojení před každým výslechem. Obžalovaný ani jeho obhájce

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kulhavá

žádné dotazy ani připomínky k výpovědím svědkyň neměly. Námitky obžalovaného tak nemohly být akceptovány.

11. Za této situace bylo **naplnění subjektivní stránky** žalovaného zločinu, že obžalovaný poškozenou pohlavně zneužil s vědomím, že jde o dítě mladší 15 let, bez jakýchkoli pochybností prokázáno. Obžalovaný věděl, že se jedná o dítě mladší 15 let, což je zcela zásadní zákonný znak skutkové podstaty zločinu pohlavního zneužití dle § 187 odst. 1 tr. zákoníku. Prvým soudem použité **právní kvalifikaci** nyní již nelze nic vytknout.
12. Odvolací soud dále přezkoumal i **výrok o trestu**, přičemž v této části se již se závěry prvního soudu plně ztotožnit nemohl. Prvému soudu je samozřejmě třeba přisvědčit, že bylo na místě ukládat výchovný trest, když se na obžalovaného hledí, jako by nebyl soudně trestán, přičemž k jeho osobě nebyly zjištěny žádné jiné negativní poznatky. Pokud ovšem volil výměru trestu při ojedinělém náhodném útoku, jehož intenzita s ohledem na věk poškozené (blížil se věku 15 let) a způsob provedení činu (veškeré aktivity přes oblečení) se pohybovala blíže dolní hranice společenské škodlivosti potřebné pro závěr, že jde o žalovaný zločin, pak lze konkrétní výměru trestu odnětí svobody v trvání **24 měsíců** (v rámci zákonného rozpětí od 1 roku do 8 let) a zkušební dobu v trvání 32 měsíců považovat v dané situaci **za nepřiměřeně přísné**.
13. Pouze z tohoto důvodu nemohl napadený rozsudek obstát a musel být podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. řádu **částečně zrušen**, a to ve výroku o trestu. Jelikož měl odvolací soud dostatek podkladů, tak současně mohl v intencích § 259 odst. 3 tr. řádu v rozsahu zrušení sám znovu rozhodnout.
14. Z důvodů shora uvedených - při respektování ustanovení § 38 tr. zákoníku o přiměřenosti trestních sankcí a po zvážení všech hledisek majících na volbu vhodného postihu vliv (§ 39 tr. zákoníku) - dospěl soud II. stupně k závěru, že je zcela na místě uložit obžalovanému **podmíněný trest odnětí svobody**. Odvolací soud považuje za odpovídající způsobu provedení činu, jakož i všem okolnostem případu a možností nápravy obžalovaného výměru blíže dolní hranici zákonné trestní sazby uvedené v § 185 odst. 1 tr. zákoníku (od 1 roku do 8 let), konkrétně **v trvání 18 měsíců**. Zkušební dobu pak soud II. stupně vyměřil **v trvání 24 měsíců**, což považuje za dostatečně dlouhou dobu k prokázání, že přímého výkonu trestu není k jeho nápravě třeba.
15. Pro úplnost lze dodat, že pokud obžalovaný **zpochybňoval i výrok o náhradě nemajetkové újmy**, tak v tomto směru nemohly být jeho výhrady akceptovány, byť odůvodnění prvního soudu je v tomto směru poněkud nedostatečné, až zavádějící. V řízení bylo bezpečně prokázáno nejen svědecky, ale rovněž lékařskými zprávami [redacted] a dětského klinického psychologa [redacted], že **poškozené bylo obžalovaným ublíženo** jednáním, které naplnilo znaky skutkového podstaty zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku. Není tak pochyb o tom, že v důsledku újmy způsobené obžalovaným **poškozená prožila duševní útrapy**, které se promítly do její psychické sféry s dopadem na běžný život. Duševní útrapy jsou přitom výslovně uvedeny v § 2956 občanského zákoníku, coby nemajetková újma, kterou je třeba odčinit. Hmotné právní podmínky pro vznik odpovědnosti obžalovaného za nemajetkovou újmu v posuzované věci proto byly splněny. Pokud okresní soud při stanovení konkrétní výše odškodnění přihlédl k prokázané době trvání psychické újmy a způsobu jednání obžalovaného (závažnosti jeho zásahu do osobnostních práv poškozené a současně závažnosti nemajetkové újmy jí způsobené, které vyplývají již ze samotné právní kvalifikace zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku), a nárok na odškodnění **stanovil částkou 40 000 Kč**, pak při určení přiznané výše náhrady nemajetkové újmy zadostiučinění nepochybil. Přiznání nároku právě v takové výši lze mít v daném případě za dostatečnou satisfakci za vytrpěné psychické útrapy, pokud z dokazování vyplývá, že byla diagnostikována nadměrná úzkostná porucha, porucha přizpůsobení a sociální fobie, kdy odmítala přítomnost psychologa jako muže. Současně byl zohledněn způsob provedení činu, jeho intenzita a míra

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kulhavá

společenské škodlivosti. V případě intenzivnějšího útoku by jistě měla poškozená nárok i na vyšší odškodnění.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat **dovolání** k Nejvyššímu soudu v Brně, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti němuž dovolání směřuje, podáním u soudu, který ve věci rozhodoval v I. stupni. Dovolání lze podat pouze z důvodů uvedených v § 265b tr. řádu. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí, a to ve prospěch či v neprospěch obviněného, obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání za dovolání nepovažuje, byť by bylo takto označeno.

Praha 21. února 2023

JUDr. Lucie Černá v. r.

předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kulhavá